ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
Ἱδρυτής: ΧΑΡ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1091)38

Ἰδιοκτησία καὶ Διεύθυνσις Τυπογραφείων | ΓΙΩΤΑ Κ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΥΤΣΟΥ Πάτραι: Γεροκωστοπούλου 50

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία 360 ΔΡ. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: » 20 ΔΟΛ.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΖΟΛΩΤΑ ΔΙΑ ΤΟ 1955

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΗΥΞΗΘΗ ΚΑΤΑ 6ο)ο ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΕΤΟΥΣ 1954

ΝΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΘΗ Η ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΕΙΣ ΟΙΚΟΔΟΜΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ ἔκθεσις τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος κ. Ξ. Ζολώτα πρὸς τὴν ἐτησίαν τακτικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀνάλυσιν τῶν «ἀποτελεσμάτων χρήσεως» τοῦ λήξαντος ἔτους 1955, αἱ ἀκαθόριστοι πρόσοδοι τῆς Τραπέζης ἐκ τῶν ἐν γένει ἐργασιῶν αὐτῆς, ἀνῆλθον εἰς 321. 487.291 δραχμάς. Ἀφ'ἑτέρου τὸ σύνολον τῶν πάσης φύσεως δαπανῶν λειτουργίας τῆς Τραπέζης, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποσβέσεων, προβλέψεων καὶ εἰσφορῶν εἰς τὰ ταμεῖα προσωπικοῦ, ἀνέρχεται εἰς 305.038. 877 δραχμάς. Τὰ προκύψαντα ἑπομένως καθαρὰ κέρδη, συνυπολογιζομένου καὶ τοῦ ὑπολοίπου ἀποτελεσμάτων τῆς προηγουμένης χρήσεως, ἀνέρχεται εἰς 16 570 844 δραχ.

Κατ'ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 71 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης προτείνομεν εἰς ὑμᾶς ὅπως ἐκ τοῦ ἀνωτέρω συνόλου τῶν καθαρῶν κερδῶν ποσὸν 2.400.000 διατεθῇ πρὸς πληρωμὴν τοῦ κεκανονισμένου μερίσματος πρὸς 4 ο)ο ἐπὶ κεφαλαίου 60 ἑκ.δραχ ἤτοι ποσοῦ 30 δραχμῶν κατὰ μετοχήν, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν διάθεσιν 822.410 δραχμῶν εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ ἀποθεματικοῦ τῆς κατηγορίας 1, ἤτοι προβλέψεων τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 71 τοῦ Καταστατικοῦ.

Τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ τακτικὸν ἀποθεματικὸν τῆς Τραπέζης ἀνελθὸν εἰς 60 ἑκ. δραχμῶν ἔχει ἐξισωθῇ πρὸς τὸ καταβεβλημένον μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς Τραπέζης μᾶς ἐπιτρέπει νὰ προτείνωμεν, συμφώνως πρὸς τὸ μνησθὲν ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ, τὴν ἐκ τοῦ ἀπομένοντος ὑπολοίπου καθαρῶν κερδῶν διάθεσιν καὶ ἑτέρου ποσοῦ 2.400.000 δραχμῶν, πρὸς πληρωμὴν προσθέτου μερίσματος 4ο)ο ἐπὶ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, ἤτοι 30 δραχμῶν κατὰ μετοχήν. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ Καταστατικοῦ προβλέπεται, ὅτι τὸ ἀπομένον, μετὰ τὴν διανομὴν καὶ τοῦ προσθέτου μερίσματος, πλεόνασμα κερδῶν καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον. Ὅθεν προτείνομεν τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διάθεσιν 10.948.425 δραχμῶν ὡς συμμετοχὴν αὐτοῦ εἰς τὰ καθαρὰ κέρδη τῆς Τραπέζης.

Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ κέρδη τῆς Τρσπέζης, εἶναι κατὰ τὸ ἔξαν ἔτος μεγαλυτέρα ἢ κατὰ τὰ προηγηθέντα τελευταῖα ἔτη καὶ μάλιστα οὐσιωδῶς. Τὸ ποσοστὸν δὲ τὸ ὁποῖον οὕτω περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον, δὲν ἀντιπροσωπεύει τὸ σύνολον τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ οἰκονομικῶν ὠφελειῶν ἐκ τῶν σχέσεών του πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Ὅπως καὶ ἄλλοτε ἀνεφέρθη, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα τὸν μηχανισμὸν καὶ τὴν ὀργάνωσιν αὐτῆς, ταμειακὴν καὶ λογιστικήν, εἰς τὴν διαρκῆ διάθεσιν τοῦ Κράτους, παρέχει ὑπηρεσίας διαχειριστικοῦ καὶ ταμειακοῦ χαρακτῆρος, ἡ ἀποτίμησις τῶν ὁποίων θὰ προσηύξανε σημαντικῶς τὰ συγκεκριμένα κονδύλια, τὰ ὁποῖα εἴτε ὡς συμμετοχὴ εἰς τὰ κέρδη εἴτε ὑπὸ ἄλλην μορφήν, ἐν μέρει μόνον ἐκφράζουν τὸ σύνολον τῶν ὠφελειῶν τοῦ Δημοσίου ἐκ τῶν λειτουργιῶν τῆς Τραπέζης.

Ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τῶν ἀκαθορίστων προσόδων τῆς Τραπέζης ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι αὕτη εἶναι κυρίως τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ηὐξημένων συναλλαγῶν καὶ δραστηριότητος τῆς οἰκονομίας, ἥτις παρετηρήθη κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος. Τὸ Ἐκδοτικὸν Ἵδρυμα διὰ τῶν αὐτῶν, ὡς κατὰ τὸ παρελθόν, μεθόδων χρηματοδοτήσεως καὶ μὲ κυρίαν κατεύθυνσιν τὴν ὁλονὲν αὐξάνουσαν χρησιμοποίησιν τοῦ τραπεζιτικοῦ συστήματος πρὸς ἐφοδιασμὸν διὰ χρήματος τῆς οἰκονομίας, ἐφήρμοσε πολιτικὴν ὑποστηρίξεως τῆς παραγωγικῆς δράσεως παραλλήλως μὲ πολιτικὴν διασφαλίσεως τῆς νομισματικῆς σταθερότητος. Βασικὴν κατεύθυνσιν τῆς πολιτικῆς τῆς Τραπέζης ἀποτελεῖ ἐπίσης ἡ εἰς τὴν εὐρυτέραν δυνατὴν ἔκτασιν ἐνίσχυσις τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐμπορικῶν καὶ λοιπῶν Τραπεζῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τοὺς ἀπ' εὐθείας φορεῖς τῆς πιστοδοτήσεως τῆς οἰκονομίας. Χαρακτηριστικὸν ὡς πρὸς τοῦτο εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ σύνολον τῶν ἐκ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀπ' εὐθείας χορηγήσεων ἐμειώθη ἀπὸ 1.907 ἑκατ. δραχμῶν κατὰ τὸ τέλος Δεκεμβρίου 1954 εἰς 959 ἑκ. δραχμῶν κατὰ τὸ τέλος Δεκεμβρίου 1955, δηλαδὴ εἰς ποσοστὸν χαμηλότερον τοῦ 12 ο)ο τοῦ συνόλου τῆς Τραπεζικῆς χρηματοδοτήσεως, ἐξαιρουμένων τῶν δανείων ἐκ καφαλαίων τοῦ Ο.ΧΟ.Α. Ἡ ἀναλογία των δέ πρὸς τὴν συνολικὴν τραπεζικὴν χρηματοδότησιν, ἐμφανίζεται ἀκόμη μικρότερα ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὡρισμέναι ἀπ' εὐθείας χορηγήσεις ἦσαν ἐκτάκτου φύσεως.

Τὸ σύνολον τῆς χρηματοδοτήσεως ἐκ κεφαλαίων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀπ' εὐθείας ὑπ' αὐτῆς καὶ μέσω τῶν ἄλλων Τραπεζῶν, ηὐξήθη κατὰ 220 ἑκ. δραχμῶν μεταξὺ 1954 καὶ 1955. Ἀνήρχετο εἰς 4.824 ἑκα. εἰς τὸ τέλος τοῦ Δεκεμβρίου 1955 ἔναντι 4.604 ἑκ. κατὰ τὴν ἀντίστοιχον ἡμερομηνίαν τοῦ 1954.

Ὡς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἴχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὑπογραμμίσωμεν, τὸ μέσον ἐτήσιον ἐπιτόκιον δανεισμοῦ ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, εἶναι κατὰ πολὺ κατώτερον τοῦ γενικοῦ ἐν ἰσχύϊ τραπεζικοῦ ἐπιτοκίου. Ἡ ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πιστοδότησις τῆς οἰκονομίας καὶ τῶν Τραπεζῶν διεδεργεῖται μὲ ἐτήσιον μέσον ἐπιτοκίου τὸ ὁποῖον ἀνήρχετο τὸ 1953 εἰς 3,54ο)ο, τὸ 1954 εἰς 3,34ο)ο καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1955 εἰς 3,22ο)ο. Τὰ χαμηλὰ ταῦτα ἐπίπεδα ὀφείλονται ἰδίως εἰς τὰ ἠλαττωμένα ἐπιτόκια, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιβαρύνονται τὰ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀγροτικῆς καὶ τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τιθέμενα κεφάλαια.

Πρέπει ἐπίσης νὰ σημειωθῇ ὅτι οὐσιῶδες μέρος τῆς αὐξήσεως τῶν ἀκαθορίστων προσόδων τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, προνέρχεται ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν συναλλαγματικῶν διαθεσίμων καὶ ἐκ τῆς μεγαλυτέρας ἀποδόσεώς των εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Περαιτέρω ὁ κ. Διοικητὴς ἀφοῦ ὑπεγράμμισε τὴν βαρύνουσαν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἀποδίδει ἡ Τράπεζα εἰς τὴν μείωσιν τοῦ κόστους τῆς τραπεζικῆς λειτουργίας, ἀνεφέρθη εἰς τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Διεθνῆ οἰκονομικὰ κατὰ τὸ ἔτος 1956 καὶ συνέχισε:

Ἡ κυκλοφορία τραπεζικῶν γραμματίων ηὐξύθη ἐντὸς τοῦ 1955 κατὰ 1.064 ἑκατ. δραχ.δηλ. κατὰ 27 ο)ο ἔναντι αὐξήσεως κατὰ 387 ἑκατ. δραχμ. ἢ 11 ο)ο ἐντὸς τοῦ 1954. Αἱ ἀσκηθεῖσαι ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας κατὰ τὸ 1955 ἦσαν οὐσιωδῶς διάφοροι ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1954 καὶ προηγούμενα ἔτη καὶ αἱ διαφοραὶ ὀφείλονται κατὰ κύριον λόγον εἰς τὴν κίνησιν τῶν λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν λογαριασμῶν ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος.

Παραλλήλως πρὸς τὴν ηὐξημένην ἐπίδρασιν ἐκ τῶν λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας, σημαντικῶς ἠλαττωμένη ὑπῆρξεν ἡ ἀπορρόφησις χρηματικῶν μέσων ἐκτὸς ἐλλείμματος τοῦ ἰσοζυγίου ἐξωτερικῶν πληρωμῶν λόγω μειώσεώς του κατὰ τὸ 1955 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1954. Ἐνῶ ἡ μειωτικὴ ἐπίδρασις ἐκ τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἰσοζυγίου ἐξωτερικῶν πληρωμῶν ἀνῆλθε κατὰ τὸ 1954 εἰς περισσότερον τῶν 1300 ἑκατ. δραχ., μόλις ὑπερέβη τὰ 600 ἑκατ, δρ. κατὰ τὸ 1955 καίτοι οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ λόγω χρονικῶν διαφορῶν εἰς τὰς λογιστικὰς ἐγγραφὰς δὲν συμπίπτουν μὲ τὰ πραγματικὰ συναλλαγματικὰ μεγέθη τοῦ ἰσοζυγίου ἐξωτερικῶν πληρωμῶν.

Αἱ κυριώτεραι διαφοραὶ εἰς τὰς ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας ἐπιδράσεις μεταξὺ τῶν δύο τελευταίων ἡμερολογιακῶν ἐτῶν ἀνάγονται ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ηὐξημένην διαφορὰν μεταξὺ ταμειακῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν Δημοσίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἀπότομον βελτίωσιν τοῦ ἰσοζυγίου ἐξωτερικῶν πληρωμῶν, κατὰ τὸ 1955 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1954. Ἀποτέλεσμα τῶν αὐξητικῶν τούτων ἐπιδράσεων ὑπῆρξεν ἡ σημαντικὴ ἐνίσχυσις τῆς ρευστότητος τῆς οἰκονομίας, ἡ ὁποία ἀντιστοίχως ἐδικαιολόγει μικρότερον ἢ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη διεύρυνσιν τῆς χρηματοδοτήσεως ἐκ κεφαλαίων τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου.

Ὑπάρχουν βεβαίως ἐνδείξεις ὅτι ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία ἐπέδειξεν ἱκανότητα ἀπορροφήσεως τῶν ηὐξημένων χρηματικῶν μέσων. Τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ σημαντικὸν ποσοστὸν αὐξήσεως τῶν κατὰ μέσον ὅρον ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικῶν γραμματίων μεταξὺ τῶν τελευταίων τριμήνων τοῦ 1954 καὶ 1955 παρακολουθεῖται ἀπὸ μεγαλυτέραν ποσοστιαίαν αὔξησιν τῶν ἐν γένει ἰδιωτικῶν καταθέσεων εἰς τὰς Τραπέζας, ὑποδεικνύει ὅτι παραμένει ἀμείωτος ἡ ἐνισχυμένη τάσις διατηρήσεως τῆς ρευστότητος τοῦ πληθυσμοῦ εἰς δραχμάς. Δικαιολογεῖται ἑπομένως τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ σημαντικὴ αὔξησις τῆς κυκλοφορίας τραπεζικῶν γραμματίων, δὲν ἐπέδρασεν ἐντὸς τοῦ λήξαντος ἔτους διαταρακτικῶς ἐπὶ τῆς νομισματικῆς ἰσορροπίας. Ἀλλὰ μία συνεχὴς αὔξησις τῶν μέσων πληρωμῆς μὴ παρακολουθοῦσα ἢ μὴ συνοδευομένη ταχέως ἀπὸ αὔξησιν προσφορᾶς ἀγαθῶν, τελοῦσαν εἰς κάποιαν ἀντιστοιχίαν μὲ αὐτήν, θὰ δημιουργήσῃ ἐπιδράσεις δυναμένας νὰ ἐπηρεάσουν τὴν νομισματικὴν σταθερότητα.

Τὸ ἔλλειμμα ἰσοζυγίου ἐξωτερικῶν πληρωμῶν ἀντιπροσωπεύει κατ' οὐσίαν πρόσθετον περιθώριον ἀποταμιεύσεων ἀντλούμενον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπαυξάνον τὰς ἐξ εἰσοδημάτων τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀποταμιεύσεις. Ὅταν ἑπομένως τὸ ἔλλειμμα καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ δημιουργούμενον περιθώριον ἐπὶ σειρὰν μηνῶν δεικνύει μειωτικὴν τάσιν, ἐπιβάλλεται νὰ ληφθοῦν ἀντισταθμικὰ μέτρα, διότι, ἄλλως, κατ' οὐσίαν, δημιουργεῖται ζήτησις μεγαλυτέρα τῶν διαθεσίμων πόρων. Τὸ κυριώτερον καὶ ὑγιέστερον ἀντισταθμικὸν μέτρον, ὑπὸ τὰς ἑλληνικὰς συνθήκας, εἶναι ὁ περιορισμὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου χρησιμοποιουμένων κεφαλαίων διὰ τρέχουσας δαπάνας του καθ' ὑπέρβασιν τῶν τρεχουσῶν ταμειακῶν του εἰσπράξεων, ὁπότε δύναται νὰ διατηρηθῇ ηὐξημένη ἡ ἐκ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐπέκτασις τῆς χρηματοδοτήσεως τῆς οἰκονομίας.

Πρέπει ὅμως ἐπίσης νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ἠλαττωμένη ἀπορρόφησις χρηματικῶν μέσων ἐκ τοῦ μειωμένου ἐλλείμματος τοῦ ἰσοζυγίου ἐξωτερικῶν πληρωμῶν καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς αὔξησις τῆς ρευστότητος καὶ τῶν χρηματικῶν εἰσοδημάτων, ὁδηγεῖ εἰς ἐνισχυμένην ρευστοποίησιν καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων ἐν γένει, συγχρόνως δὲ καθίσταται εὐχερεστέρα καὶ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν φορολογικῶν ὑποχρεώσεων. Ἑπομένως δύναται νὰ ἀναμένεται καὶ ἡ αὔξησις τῶν κρατικῶν εἰσπράξεων καὶ ἀντίστοιχος βελτίωσις τῆς ταμειακῆς κατοστάσεως τοῦ Δημοσίου Προϋπολογισμοῦ. Ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν πραγματοποιοῦνται καθίσταται δυσχερεστέρα ἡ διεύρυνσις τῆς ἐκ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος χρηματοδοτήσεως τῆς οἰκονομίας πέραν τῶν ἐπιβαλλομένων ἐπιπέδων διὰ τὴν προώθησιν τῆς τρεχούσης παραγωγῆς.

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΧΡΗΜΑΤΟΣ

Αἱ μεταβολαὶ τῆς κυκλοφορίας τραπεζικῶν γραμματίων κατὰ τὸ 1955 παρέχουν τὴν εὐκαιρίαν δι' ὡρισμένας διαπιστώσεις γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ 1955 ἡ κυκλοφορία τραπεζικῶν γραμματίων ἐκινήθη εἰς ἐπίπεδα μεταξὺ 16—30 ο)ο ὑψηλότερα τῶν ἀντιστοίχων μηνῶν τοῦ 1954. Ἐὰν ληφθῇ ὑπ ὄψιν ὅτι εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς χώρας αἱ ἐτήσιαι αὐξήσεις κυμαίνονται μεταξὺ 3-5 ο)ο περαιτέρω δὲ ὅτι καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα προπολεμικῶς τὰ ποσοστὰ αὐτὰ ἐκινοῦντο μεταξὺ 3,5 καὶ 9, 2 ο)ο, ἀποδεικνύεται ἀνακριβὴς ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἡ κυκλοφορία εἶναι πρὸς τὰ ἄνω ἀνελαστική, ἐνῶ ἀντιθέτως προκύπτει ὅτι μόνον πρὸς τὰ κάτω εἶναι ἄκαμπτος. Ἡ διάρρωσις τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας ἐν γένει, ἰδίως εἰς τὴν παροῦσαν μεταπολεμικὴν φάσιν ἐξελίξεώς της, καθιστᾶ βεβαίως ἀναπότρεπτον τὸν ηὐξημένον, ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλας χώρας ἢ ἐποχάς ρυθμὸν ἀνόδου τῆς κυκλοφορίας. Εἶναι ὅμως ἐπίσης βέβαιον ὅτι αὐξήσεις τῶν χρηματικῶν μέσων πέραν ὡρισμένων ὁρίων ἰδίως ὅταν συνοδεύωνται ἀπὸ συνεχιζομένην ἄνοδον τῶν τιμῶν εἶνε ἐπικίνδυνοι ὅπως ἀποδεικνύει ἡ Ἑλληνικὴ ἐμπειρία σειρᾶς ἐτῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ζολώτας ἀναφερόμενος εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ τιμαρίθμου κόστους τῆς ζωῆς, εἶπεν:

Ὁ τιμάριθμος ἀκριβείας ζωῆς ηὐξήθη κατὰ 5,9 ο)ο ἐντὸς τοῦ 1955 ἔναντι 7,3 ο)ο κατὰ τὸ1954 ὁ δὲ τιμάριθμος χονδρικῆς πωλήσεως κατὰ 8 ο)ο ἐντὸς τοῦ 1955 ἐν συγκρίσει πρὸς 5,8 ο)ο τοῦ 1954.

Αἱ κύριαι αὐξητικαὶ ἐπιδράσεις ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν τιμαρίθμων προῆλθον ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ἐξαγογίμων εἰδῶν καὶ ἐκ τῶν ἐξ αὐτῶν παραγομένων προϊόντων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐξ εἰσαγομένων ἀγαθῶν καὶ ἰδιαιτέρως ὡρισμένων βασικῶν εἰδῶν, τῶν ὁποίων ηὐξήθησαν οἱ δασμοί. Μεταξὺ τῶν ἐξαγογίμων προϊόντων ἰδιαιτέρως ἔντονον αὔξησιν ἐσημείωσεν ἡ τιμὴ τοῦ ἐλαίου, ἡ ὁποία παραλλήλως πρὸς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἐσοδεία ἦτο ἀπροσδοκήτως μικροτέρα τῆς ἀναμενομένης, πρέπει νὰ ἀποδοθῇ καὶ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς διεθνοῦς τιμῆς τοῦ εἴδους ἐξ αἰτίας τῆς σοβαρῶς ἠλαττωμένης παραγωγῆς τῶν μεσογειακῶν χωρῶν. Ἀλλὰ καὶ τῶν σταφίδων καὶ τοῦ καπνοῦ αἱ τιμαὶ ὑψώθησαν καὶ ἡ ἐξ αὐτῶν ἐπίδρασις εἶναι βεβαίως περισσότερον αἰσθητὴ εἰς τὸν τιμάριθμον χονδρικῆς πωλήσεως.

Ἡ διαπίστωσις ὅτι ἐὰν ἀπομονωθοῦν αἱ ἐκ τῶν αὐξήσεων τῶν δασμῶν ἐπιδράσεις, αἱ ὑψώσεις τῶν τιμαρίθμων παρουσιάζονται οὐσιωδῶς μικρότεραι, ὑπόκειται εἰς τὴν παρατήρησιν ὅτι ἄνευ τῆς ἐπιβολῆς τῶν ηὐξημένων δασμῶν αἱ ἐπιδράσεις ἐκ μεγαλυτέρου ἐλλείματος τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἐνδεχομένως θὰ ἐπραγματοποιεῖτο, θὰ εἶχον πιθανώτατα σοβαρωτέρας συνεπείας διὰ τὴν νομισματικὴν σταθερότητα, διότι θὰ ἠδύναντο νὰ δημιουργήσουν μονιμωτέρας διαδοχικὰς ὑψωτικὰς τάσεις τῶν τιμῶν. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἀφαιρεθοῦν αἱ ἐν γένει ἐπιδράσεις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ ἐκ τῆς ὑψώσεως τῶν δασμῶν ἐπὶ τῶν τιμῶν, προκύπτει ὅτι ἡ αὔξησις τῶν τιμαρίθμων κατὰ τὸ 1955 δὲν ἦτο ἀσήμαντος.

Κατὰ τὸ 1955 καὶ διεθνῶς ἐξεδηλώθησαν ὑψωτικαὶ τάσεις τῶν τιμαρίθμων, αἱ ὁποῖαι εἰς ὡρισμένας χώρας ἔφτασαν εἰς ποσοστὰ αὐξύσεως ἀντίστοιχα τῶν ἑλληνικῶν. Ἐξαιρέσει ὡρισμένων Νοτιοαμερικανικῶν χωρῶν καὶ τῆς Τουρκίας ὅπου ἀπὸ μακροῦ ὑπάρχουν ἔντονοι πληθωρικαὶ καταστάσεις, ἡ ὑψηλότεραι αὐξήσεις τοῦ τιμαρίθμου κόστους ζωῆς ἐντὸς τοῦ 1955 ἐσημειώθησαν εἰς τὴν Δανίαν κατὰ 6,8 ο)ο, τὴν Σουηδίαν, κατὰ 5,9 ο)ο καὶ τὴν Ἀγγλίαν κατὰ 5,8 ο)ο συγκρινόμεναι πρὸς 5.9 ο)ο εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐξ ἄλλου ὁ τιμάριθμος χονδρικῆς πωλήσεως ηὐξήθη οὐσιωδῶς περισσότερον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἄλλα κράτη. Αἱ μεγαλύτεραι ὑψώσεις τῶν τιμαρίθμων αὐτῶν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν Καναδᾶν κατὰ 2,8 ο)ο, τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν κατὰ 2 ο)ο καὶ τὴν Γερμανίαν κατὰ 1,8 ο)ο συγκρινόμεναι πρὸς 8 ο)ο εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Εἶναι ἀληθές, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ τονισθῇ, ὅτι ὡρισμέναι αὐξητικαὶ ἐπιδράσεις ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν τιμαρίθμων κατὰ τὸ 1955 ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ 1954 προῆλθον ἀπὸ μονιμωτέρας ἀναπροσαρμογὰς εἴτε τοῦ ἐνοικίου εἴτε τῶν τιμῶν ὡρισμένων εἰδῶν καὶ ἰδίως τοῦ βάμβακος καὶ ἐλαίου, αἱ ὁποῖαι συνεκρατήθησαν τεχνητῶς ἀπὸ τῆς συναλλαγματικῆς ἀναπροσαρμογῆς τοῦ 1953 χαμηλότερον τῶν διεθνῶν των ἐπιπέδων. Ἡ διαπίστωσις αὐτὴ ὑποδεικνύει ὅτι καὶ αἱ ἀπώτεραι πλέον συνέπειαι ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς ἐξαντλοῦνται καὶ ἑπομένως περαιτέρω ὑψωτικαὶ τάσεις ἐξ ἐσωτερικῶν ἐπιδράσεων δὲν δικαιολογοῦνται καὶ πρέπει νὰ ἀποφευχθοῦν. Σήμερον ὑπάρχουν περισσότερον ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην ἐποχὴν μεταπολεμικῶς αἱ δυνατότητες διὰ μίαν ἀποτελεσματικὴν σταθεροποίησιν τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν. Εἶναι ἀνάγκη ἑπομένως νὰ διατηρήσωμεν ἀμείωτον τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν αὐξήσεων τῆς ποσότητος χρηματικῶν μέσων καὶ ἰδίως ἐπὶ τῶν κατευθύνσεων πρὸς τὰς ὁποίας ταῦτα διευρύνονται, δεδομένου ὅτι αἱ πρὸς μὴ παραγωγικὰς δραστηριότητας αὐξήσεις τῆς κυκλοφορίας ἔχουν προτίστως πληθωρικὰς συνεπείας. Περαιτέρω δὲ ἡ προσπάθεια πρὸς σταθεροποίησιν τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν πρέπει νὰ εἶναι γενικὴ, συντονισμένη καὶ ἀποφασιστικὴ καὶ νὰ συμπληροῦται ἀπὸ ἀμέσους ἐπεμβάσεις εἴτε διὰ πιστωτικῶν διευκολύνσεων πρὸς ἐπιτάχυνσιν ἰδιωτικῶν εἰσαγωγῶν βασικῶν ἀγαθῶν, εἴτε διὰ κρατικῶν πωλήσεων ἐξ εἰσαγομένων εἰδῶν, δι' ὡρισμένα τῶν ὁποίων εἶναι σκόπιμον νὰ διατηροῦνται ὑπὸ τοῦ κράτους ἀποθέματα ἐπαρκῆ διὰ τὸν ἀποφασιστικὸν ἔλεγχον τῆς ἀγορᾶς. Ἀλλὰ καὶ ἀπωτέτερας ἀποδόσεως μέτρα πρέπει ταχέως νὰ ληφθοῦν καὶ τοιαῦτα εἶναι ἰδίως ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐξωτερικῆς ἀγορᾶς καὶ ἡ συμπίεσις τῶν μεταφορικῶν καὶ μεσολαβητικῶν ἐπιβαρύνσεων.

Ἀνεφέρθη εἶτα εἰς τὰ Δημόσια οἰκονομικὰ καὶ συνέχισεν:

Ἡ βελτίωσις τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν κατὰ τὸ 1955 ὀφείλεται εἰς τὴν μεγαλυτέραν αὔξησιν τῶν εἰς συναλλαγμα πληρωμῶν. Αἱ εἰσπράξεις ἀνῆλθον συνολικῶς εἰς 387 ἑκατ. δολλαρίων καὶ ἦσαν ἄνω τῶν 80 ἑκατ. δολλαρίων μεγαλύτεραι τῶν ἀντιστοίχων τοῦ 1954. Πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς αὐξήσεως ταύτης ὀφείλεται εἰς τὰς ἐξαγωγὰς καὶ ἰδίως τὰ κύρια ἑλληνικὰ ἐξαγώγιμα προϊόντα, δηλαδὴ τὸν καπνὸν καὶ τὴν σταφίδα. Εἰς ταῦτα προσετέθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὁ βάμβαξ, αἱ ἐξαγωγαὶ τοῦ ὁποίου κατὰ τὸ 1955 ἀνῆλθον εἰς 23 ἑκατ δολλαρίων περίπου ἔναντι 11 ἑκατ. κατὰ τὸ 1954. Πρέπει ἐν τούτοις νὰ παρατηρηθῇ ὅτι, παρὰ τὴν λίαν εὐνοϊκὴν ἐξέλιξιν κατὰ τὸ 1955 τῶν ἐξαγωγῶν τῶν ἀγροτικῶν μας εἰδῶν, ἐλαχίστη πρόοδος συνετελέσθη εἰς τὴν ἐξαγωγὴν βιομηχανικῶν προϊόντων. Ὑπάρχουν ἐνδείξεις δικαιολογοῦσαι τὴν προσδοκίαν καλυτέρων ἀποτελεσμάτων, πᾶσα δὲ προσπάθεια ἀναπτύξεως ἡ αὐξήσεως τῆς ἐξαγωγῆς βιομηχανικῶν προϊόντων δέον νὰ τύχῃ ἐντόνου ἐνισχύσεως.

Κατὰ τὸ 1955, παρὰ τὴν σημαντικὴν αὔξησιν τῶν ἐξαγωγῶν, αἱ ἀδηλοι εἰσπράξεις ἐκάλυψαν ὑψηλὸν ποσοστόν, ἤτοι τὰ 46,5 ο)ο τοῦ συνόλου τῶν συναλλαγματικῶν ἐσόδων. Ὁ τουρισμὸς ἀπέδωσεν 29 ἑκατ. δολλαρίων περίπου καὶ δύναται νὰ ἀναμένεται περαιτέρω αὔξησις τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐσόδων. Οὐσιωδῶς ἐπίσης ηὐξήθη ἡ εἰσροὴ ναυτιλιακοῦ συναλλάγματος ἐπίσης δὲ τοῦ μεταναστευτικοῦ καθὼς καὶ τῶν ἐν γένει ἐμβασμάτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἡ τάσις αὐξήσεως τῶν ἀδήλων εἰσπράξεων ἀνεβίωσε παραλλήλως πρὸς τὴν σταθεροποίησιν τῶν νομισματικῶν μας συνθηκῶν καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ μίαν ἀκόμη ἀπόδειξιν τῆς σημασίας τῆς νομισματικῆς σταθερότητος.

Ἡ μείωσις τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἰσοζυγίου ἐξωτερικῶν πληρωμῶν ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὸ 1955, παρὰ τὴν οὐσιώδη αὔξησιν τῶν εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα δαπανῶν. Τὸ σύνολον τῶν πληρωμῶν ηὐξήθη ἀπὸ 355 ἑκατ. δολλαρίων περίπου εἰς 395 ἑκατ. δολλαρίων δηλαδὴ κατὰ 40 ἑκατ